

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Jana Passera, JUDr. Petra Průchy, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci navrhovatele: **Vladimír Hučín**, bytem Přerov, Lančíkových 10, zastoupeného Mgr. Stanislavem Němcem, advokátem se sídlem Praha 2, Vinohradská 32, proti odpůrcům: **1) Státní volební komise**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 3, **2) Ing. Jiří Lajtoch**, senátor, Přerov Žerotínovo nám. 4, o návrhu na vyslovení neplatnosti voleb do Senátu Parlamentu České republiky konaných ve dnech 17. a 18. 10. 2008 a 24. a 25. 10. 2008 ve volebním obvodě č. 63, a o návrhu na vyslovení neplatnosti volby kandidáta Ing. Jiřího Lajtocha do Senátu Parlamentu České republiky ve volbách konaných ve dnech 17. a 18. 10. 2008 a 24. a 25. 10. 2008,

### t a k t o :

- I. Návrh na vyslovení neplatnosti voleb do Senátu Parlamentu České republiky konaných ve dnech 17. a 18. 10. 2008 a 24. a 25. 10. 2008 ve volebním obvodě č. 63 **se z a m í t á .**
- II. Návrhu na vyslovení neplatnosti volby kandidáta Ing. Jiřího Lajtocha do Senátu Parlamentu České republiky ve volbách konaných ve dnech 17. a 18. 10. 2008 a 24. a 25. 10. 2008 **se z a m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Navrhovateli **se v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 1000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

### O d ů v o d n ě n í :

Návrhem podaným v souladu s § 87 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů (dále jen „zákon č. 247/1995 Sb.“), který byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen dne 6. 11. 2008, se navrhovatel domáhá vyslovení neplatnosti voleb do Senátu Parlamentu České republiky (dále jen „Senát“) konaných ve dnech 17. a 18. 10. 2008 a 24. a 25. 10. 2008 ve volebním

obvodě č. 63 (Přerov), a neplatnosti volby kandidáta Ing. Jiřího Lajtocha (dále jen „druhý odpůrce“) do Senátu ve volbách konaných ve dnech 17. a 18. 10. 2008 a 24. a 25. 10. 2008 v témže volebním obvodě.

Navrhovatel, kandidát ve volbách do Senátu v daném volebním obvodě (č. 63) za politickou stranu Klub angažovaných nestraníků, odůvodnil svůj návrh především tím, že během volební kampaně před výše označenými volbami vylepoval v tomto volebním obvodě své volební plakáty, které ovšem byly v průběhu kampaně přelepovány jeho politickými odpůrci. Jak navrhovatel upozornil, jednalo se především o přelepování těchto plakátů prostřednictvím textu T. H., který byl pod názvem „*Ve svém kritickém postoji k H. jsem se utvrdil*“ uveřejněn v Lidových novinách dne 2. 8. 2008 (v kopii tohoto textu přiloženého k návrhu se ovšem uvádí, že text byl v Lidových novinách uveřejněn již dne 2. 8. 2007). Tento text byl přitom u voličů způsobilý vyvolat dojem, že navrhovatel je pachatelem trestné činnosti. Navrhovatel v tomto ohledu upozornil především na to, že byl na daný text dotazován ze strany voličů na předvolebních shromážděních, a to i přesto, že byl pravomocným rozsudkem soudu zproštěn všech obvinění. Jak navrhovatel dodal, domnívá se, že přelepování jeho plakátů je dílem jeho největšího politického konkurenta, totiž Komunistické strany Čech a Moravy (KSČM); zmíněné plakáty s vyjádřením T. H. totiž podle očitých svědků rozvážel automobil s registrační značkou 2M6 3162, který byl současně označen nápisy „*Komunisté do kraje*“, „*J. N. do Senátu*“ a „*Společnost pro přítomnost a budoucnost*“. Uvedené vozidlo bylo navíc spatřeno před sídlem KSČM v Přerově. Volební manažer navrhovatele v této souvislosti přitom podal kvůli uvedenému přelepování předvolebních plakátů trestní oznámení na neznámého pachatele.

Podle názoru navrhovatele by nebylo použití uvedeného textu v rozporu s účelem volební kampaně, pokud by bylo vylepeno mimo volební plakát navrhovatele. Jiná situace by ovšem nastala, pokud by takový text byl použit bez svolení autora. Taková kampaň by pak nutně musela být považována za nečestnou a nepoctivou a volby prohlášeny za neplatné. Je sice možné používat ve volební kampani i takové plakáty, které by upozorňovaly na rozpory jednotlivých kandidátů, popisované přelepování v jeho případě je ovšem v naprostém rozporu se zásadou poctivosti a čestnosti volební kampaně vyjádřenou v ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb. Přelepením volebních plakátů způsobem výše uvedeným pak podle navrhovatele došlo též k porušení jeho práva na svojí vlastní propagaci. Domnívá se totiž, že pokud volební konkurent přilepí dodatečný text na volební plakát konkurujícího kandidáta, vytváří si tak v podstatě vlastní volební plakát (zvláště upozorňuje-li dodatečně vylepený text na nedostatky daného kandidáta). V zájmu zachování čestnosti a poctivosti volební kampaně musí politický konkurent případně umístit takový text mimo plakát určitého kandidáta.

Závěrem pak navrhovatel konstatoval, že v souvislosti s návrhem na neplatnost voleb v daném volebním obvodě podal i návrh na neplatnost volby kandidáta, neboť celá volební kampaň ovlivnila celé volby v daném volebním obvodu a zvolení daného kandidáta je bezprostředně spjato s průběhem voleb. S ohledem na výše uvedené je proto navrhovatel přesvědčen o tom, že volební kampaň v obvodu č. 63 probíhala v rozporu s ustanovením § 16 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb., a došlo tak k poškození navrhovatele ze strany jeho politických konkurentů a tím i k ovlivnění voličů v jeho neprospěch; navrhl

proto, aby Nejvyšší správní soud vyslovil neplatnost voleb do Senátu v obvodě č. 63 a neplatnost volby druhého odpůrce.

Navrhovatel k návrhu připojil fotografii svého polepeného volebního plakátu výše označeným textem, dále kopii daného textu od autora T. H. uveřejněného dne 2. 8. 2007 v Lidových novinách nazvaného „*Ve svém kritickém postoji k H. jsem se utvrdil*“ (příložený text byl v podobě uveřejněné na [www.rozhlas.cz](http://www.rozhlas.cz)). Současně navrhl provedení důkazu spisem ve věci výše uvedeného trestního oznámení na neznámého pachatele, které podal jeho volební manažer, a které je vedeno u Obvodního ředitelství Policie České republiky v Přerově pod sp. zn. ORPR-11418-5/Př-2008-19.

První odpůrce ve svém vyjádření především upozornil na skutečnost, že navrhovatel podal návrh jako konkrétní kandidát, ačkoliv byl navrhován politickou stranou, dále pak konstatoval, že volební kampaň pro volby do Senátu je upravena v § 16 zákona č. 247/1995 Sb. s tím, že požadavek čestnosti a poctivosti vedení volební kampaně není dále tímto zákonem upřesňován, zejména pak nejsou s porušením tohoto ustanovení spojeny žádné sankce. Poukázal v této souvislosti též na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 73/04 publikovaný pod č. 140/2005 Sb. zabývající se volební kampaní a její korektností.

Druhý odpůrce ve svém vyjádření k návrhu především konstatoval, že navrhovatel žádným důkazem nedoložil územní rozsah přelepování jeho plakátů, ač je to důležité pro posouzení intenzity případné protizákonnosti uvedeného jednání. Navrhovatel nebyl podle druhého odpůrce zbaven či omezen na svém právu plnohodnotně se účastnit volební kampaně, přičemž návrh je spíše důkazem toho, že navrhovatel neunesl svoji volební prohru ve volebním boji, kde nic nenasvědčuje tomu, že by došlo k excesu takové intenzity, která by znamenala porušení ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb. Druhý odpůrce pak s odkazem na nález Ústavního soudu ve věci sp. zn. I. ÚS 526/98 především konstatoval, že navrhovatel ani dostatečně neprokázal, že přilepování jeho volebních plakátů k jinému plakátu bylo výsledkem činnosti KSČM; druhý odpůrce nemá přitom o takových praktikách žádné informace. Co se týče možné protizákonnosti uvedeného jednání, druhý odpůrce ve svém vyjádření upozornil též na nález Ústavního soudu ve věci sp. zn. Pl. ÚS 73/04 (č. 140/2005 Sb.), a rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ve věci *Brasilier proti Francii* (stížnost č. 71343/01). I pokud by dané jednání podle druhého odpůrce přeci jen mělo znaky protizákonnosti, je třeba upozornit pouze na její nepatrnou intenzitu, která nebyla nikterak způsobila ovlivnit výsledek voleb a tento výsledek ani neovlivnila. Závěrem proto druhý odpůrce navrhl, aby Nejvyšší správní soud návrh na neplatnost voleb i návrh na neplatnost volby kandidáta zamítl.

Podle § 87 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb. platí, že podáním návrhu na neplatnost hlasování, neplatnost voleb nebo neplatnost volby kandidáta se může domáhat ochrany u soudu podle zvláštního právního předpisu [§ 90 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)] každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl senátor volen, každá politická strana, politické hnutí, koalice nebo nezávislý kandidát, jejichž přihláška k registraci ve volebním obvodu byla pro volby do Senátu zaregistrována. Návrh je třeba podat nejpozději do deseti dnů po vyhlášení výsledků voleb Státní volební komisí. Z ustanovení § 87 odst. 4 zákona č. 247/1995 Sb. vyplývá, že

návrh na neplatnost voleb může podat navrhovatel, má-li za to, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledky voleb. Podle § 87 odst. 5 zákona č. 247/1995 Sb. pak návrh na neplatnost volby kandidáta může podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta.

Vzhledem k tomu, že návrh byl podán včas, je z něj seznatelné namítané porušení zákona č. 247/1995 Sb. a navrhovatel má aktivní legitimaci k jeho podání, neboť je zapsán ve stálém seznamu voličů ve volebním okrsku, kde byl druhý odpůrce volen, Nejvyšší správní soud tento návrh meritorně projednal, ovšem jako nedůvodný jej zamítl, a to jak v části návrhu na neplatnost voleb, tak i v části návrhu na neplatnost volby kandidáta.

Základní východiska pro posuzování neplatnosti voleb i neplatnosti volby kandidáta jsou shodná (porušení ustanovení zákona č. 247/1995 Sb. způsobem, který tento zákon předvídá), proto posuzoval soud oba dva uvedené návrhy společně. Jak vyplývá z již citovaného ustanovení § 87 odst. 5 zákona č. 247/1995 Sb., neplatnost volby kandidáta do Senátu by mohl Nejvyšší správní soud vyslovit pouze v případě, kdy by bylo prokázáno porušení některého ustanovení zákona č. 247/1995 Sb. způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby těchto kandidátů (v případě neplatnosti voleb do Senátu pak podle § 87 odst. 4 téhož zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek voleb). Nejvyšší správní soud pro zjištění, zda byly naplněny shora uvedené podmínky citovaného ustanovení, stanovil pro rozhodování návrhů ve volebních věcech algoritmus přezkumu (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2004, č. 354/2004 Sb. NSS), ze kterého vyplývá, že návrh ve volební věci je důvodný pouze v případě, kdy dojde nejen k porušení některého ustanovení příslušného volebního zákona (protizákonnosti), ale musí existovat i vztah mezi takovou protizákonností a zvolením kandidáta, jehož volba je napadena. Závěrečným krokem tohoto algoritmu pak musí být i zjištění, zda namítaná protizákonnost byla natolik intenzivní, že vedla ke skutečně zásadnímu zpochybnění („zatemnění“) volebních výsledků. Všechny tyto podmínky tedy musí být splněny kumulativně. Jak je z výše uvedeného zřejmé, musel Nejvyšší správní soud v dané věci nejprve posoudit, zda vůbec došlo k protizákonnosti (k porušení některého ustanovení zákona č. 247/1995 Sb.), aby případně mohl přistoupit k dalším krokům naznačeného algoritmu.

V projednávané věci je nutno především vyjít z ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb., jehož porušení navrhovatel namítá. Z tohoto ustanovení se podává, že volební kampaň musí probíhat čestně a poctivě, zejména nesmí být o kandidátech, politických stranách nebo koalicích, na jejichž kandidátních listinách jsou uvedeni, zveřejňovány nepravdivé údaje.

Ještě než Nejvyšší správní soud přikročil k hodnocení jednotlivých námitek uvedených v návrhu, považoval za nezbytné vyjasnit, zda skutečně vůbec mohlo dojít k porušení čestnosti a poctivosti volební kampaně (§ 16 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb.) za situace, kdy druhý odpůrce není autorem textu, který byl na plakáty navrhovatele vylepen, přičemž navrhovatel ani nenamítá, že by přelepování plakátů způsobil právě druhý odpůrce. V této souvislosti je třeba především připomenout, na což ostatně ve svém vyjádření upozornil i druhý odpůrce, že Ústavní soud právě ve vztahu k poctivosti a

čestnosti volební kampaně již rozlišil jednak subjektivní a jednak objektivní porušení volební kampaně, když mimo jiné konstatoval, že „*Lze souhlasit s tím, že – institucionálně vzato – by obvykle nebylo na místě soustředit se výhradně na otázku, zda to byl toliko kandidát (politická strana), jenž uvedené ustanovení (§ 16 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb., pozn. Nejvyššího správního soudu) porušil. Na druhé straně však lze stěží zcela důsledně akceptovat striktně objektivní kritérium a ignorovat skutečnost, že kandidátka v posuzovaném případě porušení pravidel volebního boje subjektivně nezpůsobila. Opačný výklad by zákonitě vedl k tomu, že by kterýkoli subjekt mohl docílit neplatnosti volby jakéhokoli kandidáta zcela bez jeho přičinění, což by - in eventum - mohlo volby výrazně narušit*“ (nález Ústavního soudu ze dne 18. 2. 1999, č. 70/1999 Sb.). Z uvedeného je tedy zřejmé, že každý případ je nutno hodnotit individuálně s přihlédnutím ke všem konkrétním okolnostem. V dané věci však podle názoru Nejvyššího správního soudu nic nebrání aplikaci konceptu extenzivně vykládaného (objektivního) porušení poctivosti a čestnosti volební kampaně, a proto pokračoval v hodnocení jednotlivých námitek.

Navrhovatel jednak namítá, že porušení ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb. bylo způsobeno šířením údajů, které byly způsobilé vyvolat u voličů dojem, že navrhovatel je pachatelem trestné činnosti, a to i přesto, že již byl všech obvinění zproštěn pravomocným rozhodnutím soudu. K této námitce Nejvyšší správní soud v první řadě konstatuje, že při výkladu již výše citovaného ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb. je třeba mít zejména na zřeteli, že volební kampaň představuje ve svých důsledcích jednu z forem výkonu základních práv, jakými jsou především svoboda projevu, právo na informace, sdružovací právo, shromažďovací právo apod. Výklad tohoto ustanovení právě v kontextu svobody projevu (čl. 17 odst. 2 Listiny základních práv a svobod) pak považuje Nejvyšší správní soud v této věci za klíčový. Jak totiž vyplývá z ustálené rozhodovací činnosti Ústavního soudu i Evropského soudu pro lidská práva, je v zájmu ochrany svobody projevu nezbytné akceptovat vyšší míru kritiky vůči osobám veřejně činným. Sám navrhovatel ostatně poukazuje na to, že lze v rámci volební kampaně používat i takové plakáty, které poukazují na zápory ostatních kandidátů. Jak v této souvislosti mimo jiné konstatoval Ústavní soud například ve svém nálezu ze dne 15. 3. 2005, sp. zn. I. ÚS 367/03 (in: [www.nalus.usoud.cz](http://www.nalus.usoud.cz)), musí „... osoby veřejně činné, tedy politici, veřejní činitelé, mediální hvězdy aj., akceptovat větší míru veřejné kritiky než jiní občané ... co největší bohatost diskuze o věcech veřejných by měla být státní mocí regulována jen v míře nezbytně nutné (srov. čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod) ...“.

Vyjadřování *de facto* čistě subjektivních politických názorů, byť se týkají osoby konkurenta v politickém boji, tedy v souladu s výše uvedeným nelze v žádném případě považovat za porušení poctivosti a čestnosti volební kampaně. Jak již také v této souvislosti dále konstatoval Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04 (publikovaný pod č. 140/2005 Sb.), na který též ve svém vyjádření druhý odpůrce upozornil, „... v průběhu volební kampaně jsou voličům často velmi emocionální a vyostřenou formou předkládány argumenty, které mají ovlivnit jejich volební chování a rozhodnutí, koho budou volit. Smyslem volební kampaně v pluralitní demokracii však je nepochybně také to, aby byly posouzeny i ty nejkontroverznější otázky programu politických stran a kandidátů obecně, tak i jejich osobních vlastností a způsobilosti zastávat volenou veřejnou funkci. Jen v takovém případě budou moci voliči rozhodovat se znalostí věci a jen tak může být naplněna ústavní zásada, podle které je lid zdrojem veškeré státní moci.“ Nejvyšší správní soud se v tomto

případě plně ztotožňuje s uvedenou argumentací Ústavního soudu a dodává, že v případě šíření informací o protikandidátech je třeba pohlížet zcela odlišně než na šíření informací ve volební kampani prostřednictvím např. médií, které jsou financovány z veřejných zdrojů [srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2004, sp. zn. Vol 10/2004 ([www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz))], tak tomu ovšem v daném případě nebylo. Neurčité podezření na aktivity některého z konkurentů v politickém boji v tomto ohledu nemůže obstát. Soud v této souvislosti ještě připomíná, že předmětný text T. H. „*Ve svém kritickém postoji k H. jsem se utvrdil*“ je již na první pohled skutečně pouze subjektivním komentářem tohoto autora, přičemž tento fakt nepochybně museli takto vnímat i případní čtenáři daného textu (včetně voličů). Stejně tak je třeba připomenout, že tento text vyšel v celostátním deníku již v roce 2007 a byl součástí širší polemiky; možnosti reagovat na tento text přitom navrhovatel měl i jinými prostředky než návrhem na neplatnost voleb či volby kandidáta, například prostřednictvím nástrojů, které k tomu v této souvislosti poskytuje zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon).

Porušení ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 247/1995 Sb. spatřoval navrhovatel též v samotném přelepování svých předvolebních plakátů výše uvedeným textem T. H. K této námitce Nejvyšší správní soudu nejprve uvádí, že není účelem řízení vedeného v dané věci u tohoto soudu posuzovat, zda a případně v jaké míře se namítané přelepování uskutečnilo, ale zda v daném případě skutečně došlo k porušení zákona č. 247/1995 Sb. způsobem, který mohl ovlivnit volby do Senátu v obvodě č. 63 či volbu druhého odpůrce v témže obvodě. Z tohoto důvodu nepovažoval soud za nutné vyžádat si od příslušného okresního ředitelství Policie ČR spis ve věci trestního oznámení, které kvůli přelepování předvolebních plakátů podal volební manažer navrhovatele, a to zvláště za situace, kdy na základě telefonického dotazu na příslušném okresním ředitelství soud zjistil, že v daném spise je prozatím založeno toliko uvedené trestní oznámení. Ačkoliv je v této souvislosti možné souhlasit s navrhovatelem v tom, že přelepování volebních plakátů v zásadě poškozuje kandidáta uvedeného na daném plakátě, a je též v obecné rovině porušením pravidel volební kampaně, nezbývá soudu než i v tomto ohledu odkázat na již výše citovaný (z hlediska výkladu právní úpravy volební kampaně) klíčový nálezn Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04 (publikovaný pod č. 140/2005 Sb.), v němž Ústavní soud mimo jiné konstatoval, že „... *zrušení voleb nelze brát jako trest za porušení volebních předpisů, nýbrž jako prostředek k zajištění legitimacy zvoleného orgánu. Rozhodující je pravděpodobnost vlivu volební vady nebo volebního deliktu ... na volební výsledek v konkrétních volbách s konkrétními voliči. Pouhá abstraktní možná příčinná souvislost nedostačuje. Jiná situace by nastala, kdyby šlo o zjevně nekalý způsob vedení volební kampaně v rozporu s požadavkem řádného provedení voleb a volební soutěže, což by mohlo mít s velkou mírou pravděpodobnosti za následek opačný výsledek voleb...*“.

Nevyšší správní soud samozřejmě považuje jednání, kdy jsou úmyslně přelepovány předvolební plakáty politického konkurenta způsobem výše popsaným, za zcela nepřijatelné. Je ovšem na druhou stranu třeba přiznat, že k takovému jednání bohužel dochází v rámci mnohdy velmi vypjaté volební kampaně poměrně často. Bylo by tedy skutečně v rozporu se smyslem soudního přezkumu voleb, kdyby v této věci soud volby v daném volebním obvodě či volbu druhého odpůrce „zneplatnil“, byť by skutečně k úmyslnému přelepování předvolebních plakátů navrhovatele ze strany jeho politických odpůrců došlo. Jak totiž vyplývá z výsledků prvního kola voleb do Senátu v obvodě č. 63

konaných ve dnech 17. 10. a 18. 10. 2008 (uveřejněny na [www.volby.cz](http://www.volby.cz)), získal navrhovatel 3753 hlasů, zatímco kandidát MUDr. Eduard Solich, MBA, který postoupil do druhého kola voleb do Senátu v daném volebním obvodu z druhého (posledního) postupového místa, hlasů 7406. Přestože navrhovatel uvádí, že k přelepování jeho plakátů došlo cíleně v celém volebním obvodu (bez bližší kvantifikace), za situace, kdy byl rozdíl mezi oběma kandidáty více než 3500 hlasů, nemohlo ve světle shora popsání algoritmu soudního přezkumu voleb ovlivnit toto přelepování výsledky voleb jako takových ani volby druhého odpůrce. Závěrem pak v této souvislosti Nejvyšší správní soud navíc zdůrazňuje, že volební agitace za použití předvolebních plakátů představuje pouze jeden z mnoha prostředků ve volební kampani, prostřednictvím kterých mohou jednotliví kandidáti voliče oslovit.

Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud v dané věci neshledal porušení ustanovení zákona č. 247/1995 Sb. způsobem, který by mohl ovlivnit výsledek volby druhého odpůrce, ani voleb v daném volebním obvodu, rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

O nákladech řízení pak soud rozhodl podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O vrácení soudního poplatku navrhovateli pak soud rozhodl v souladu s ustanovením § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle něhož soud vrátí poplatek, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen. Jak totiž vyplývá z ustanovení § 11 odst. 1 písm. l) citovaného zákona jsou od soudního poplatku osvobozena řízení ve věcech volebních.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. listopadu 2008

JUDr. Vojtěch Šimíček  
předseda senátu